

Omán – Pevnosť Bahla

Pevnosť Bahla postavili na kopci nad rovnomenným sídlom a dolinou Wádí al' Umayri, tečúcej do bývalej jazernej panvy Umm as-Samím. Slúžila na ochranu obchodných (karavánových) ciest v podhorí (az-Zahirah) Zelenej hory (al-Gabal al Ahdar) už v období arabskej invázie (632 – 633) a prevzatí islamu.

Prestavba a výstavba pevností pokračovala po získaní nezávislosti Ománu v roku 903, najmä v období jeho „zlatého veku“ v 12. až 15. storočí (Banu Nebhan).

Jej súčasťou sa stal 12 km dlhý kamenný múr zabudovaný do skalného podložia.

Výška múrov miestami dosahuje výšku až 50 m. Obranný systém spevňujú valcovité aj hranolovité obranné veže a bašty s cimburiami, oknami a vetrákmi. Funkčné priestory v nich dosahujú až štvrté poschodie, aj keď v hornej časti sú miestami rozrušené.

Súčasťou Bahly sú aj obytné priestory a mešita.

Mesto pod ňou uprostred palmovej oázy, v polopúštnej až púštnej krajine, charakterizujú typické bezstrechové domy a úzke uličky.

Pevnosť Bahla je súčasťou SD od roku 1987 (Paríž).

USA – Pevnosť a historická lokalita San Juan na Portoriku

Staré prístavné mesto San Juan (pôvodne Puerto Rico – Bohatý prístav) na ostrove nazývanom aravakskými Tainami Boriquén (Zem ľudí tmavej pleti) založili španielski konquistádori pod vedením Juana Ponce de Leóna v roku 1521. Už 15. 11. 1493 na tomto ostrove pristál Krištof Kolumbus, ktorý ho nazval San Juan Bautista. Španielsku kolóniu po ňom v roku 1508 založil Juan Ponce de León. Od roku 1518 sem začali dovážať otrokov na plantáže cukrovej trstiny.

Fortifikačný systém mesta tvorí na konci polostrova pevnosť San Felipe del Morro (El Morro 1539), ktorá od roku 1591 začala chrániť vstup do zálivu Bahía de San Juan a jeho prístavu. V roku 1598 sčasti odolala Angličanom a v roku 1625 úplne Holanďanom. V roku 1765 ju Španieli dostavali na výšku 42 m so šiestimi úrovňami nad sebou. Samotné mestské hradby so 6 bránami (z roku 1630) tvoria 12 m vysoké a 6 m hrubé múry, zužujúce sa smerom nahor na 3 m. K najstarším kultúrnym pamiatkam v starom meste (San Juan Antiguo/Old San Juan) patrí dominikánsky kláštor El Convento, postavený v rokoch 1523 – 1529, ku ktorému prilieha gotický kostol Iglesia San José (1532) vyzdobený freskami.

Z hlavného námestia Plaza de San José k radnici Alcaldía, katedrále (Catedral San Juan Bautista, 1540), k Museo del Indio v La Casa de los Dos Zaguanes a ďalej do prístavu vedie hlavná ulica Calle San José.

Na konci paralelnej ulice Calle Cristo stojí Portorické múzeum krásneho umenia, knižnica La Casa del Libro, kaplnka Capilla del Cristo. Odtiaľto sa prichádza na námestie Plaza de Colón s Teatro Tapia (1832), Historickým múzeom (Museo Adolfo de Hostos) a sochou Krištofa Kolumba (1893).

Pevnosť a historická lokalita San Juan na Portoriku sú súčasťou SD od roku 1983 (Florenca).

USA – Independence Hall

Jednoposchodová červenotehlová americká koloniálna budova Independence Hall, v strede so stupňovitou hodinovou vežou, symbolizuje americkú nezávislosť. Postavili ju v rokoch 1732 – 1740 v jednoducho klasickom štýle na návrh Andrewa Hamiltona a tesára Edmunda Wooleya a 4. júla 1776 z nej vyhlásili nezávislosť USA.

Zasadacie miestnosť v budove (Assembly Room), kde sa radili George Washington, Thomas Jefferson, Benjamin Franklin, John Adams, John Hancock, Richard Henry Lee o budúcnosti Ameriky, zachovali v pôvodnom stave. Tu podpísali Deklaráciu o nezávislosti USA a v roku 1787 Ústavu Spojených štátov. Uskutočnilo sa v nej niekoľko zasadnutí vlády USA a kongresu.

Rokovania pokračovali aj po britskej okupácii mesta (1777 – 1778), až kým vláda v roku 1799 nepresídli do Washingtonu.

V Independence Hall si návštevníci môžu pozrieť aj Zvon slobody (Liberty Bell), ktorým oznamovali nezávislosť krajiny.

Oktagonálna zvonica na kupole s laternou je umiestnená na vrchole (4. poschodie) hodinovej veže, ktorú až po rímsu pod hodinami natreli na fialovo (vyššie na bielo). Na rímsach ostatných častí centrálnej budovy umiestnili balustrády.

V okolí Independence Hall zriadili Independence National Historic Park, ktorý sa ťahne až k Delaware River.

Independence Hall je súčasťou SD od roku 1979 (Luxor).

Tunisko – Púnske mesto Kerkouane a jeho nekropola

Kerkouane predstavuje jediné staroveké fénické mesto, ktoré sa podarilo komplexne odkryť. Zachovanými základmi domov a priestorovou štruktúrou dáva jeho presný obraz, ktorý môže napomôcť v odhaľovaní ďalších púnskych miest. Nazývajú ho aj púnskymi Pompejami. Pôvodný názov mesta sa však doteraz nepodarilo zistiť.

Mesto postavili asi v 6. storočí pred n. l. Odkryli ho v roku 1952. Zachovalo sa preto, lebo naň nepostavili žiadne iné. Dve tisícročia ostalo v ruinách v pôvodnej podobe.

Ruiny zahŕňajú mestské múry, obytné štvrte, veľký chrám, niekoľko palácov a rozsiahly kanalizačný systém. Tiahnu sa niekoľko sto metrov pozdĺž pobrežia.

Každý dom mal jeden vchod do dvora so studňou. Z neho sa vchádzalo do jednotlivých izieb v bohatších rodinách so zdobenou hladkou podlahou. V domoch nechýbali kúpeľne s kamennými, hladko opracovanými vaňami.

V roku 1968 odkryli aj prímestské pohrebisko s množstvom čiernej glazovanej keramiky, mincí, šperkov, amuletov, drevených sarkofágov znázorňujúcich ženskú postavu.

Nekropola s pravouhľou základňou leží 2 km severozápadne od mestských múrov, na skalnom plochom kopci. Dosahuje šírku 100 m a dĺžku 170 m. Objavili v nej viac ako 200 obdĺžnikových hrobov vytesaných do skaly.

Kerkouane s nekropolou predstavuje neoceniteľný pohľad na kultúru tejto pokročilej starovekej, po egyptskej a gréckej civilizácii tretej, často opomínanej civilizácii Stredomoria.

Púnske mesto Kerkouane a jeho nekropola sú súčasťou SD od roku 1985 (Paríž).